01/02/2024

Ευχή ικετήριος προς τον Άγιον Τρύφωνα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ευχή ικετήριος προς τον Άγιον Τρύφωνα, εάν συμβή βλάπτεσθαι τα χωράφια και κήπους και αμπελώνας υπό ερπετών και ακρίδων και ζωυφίων

Πρώτον γενέσθω η τάξις η διοριζομένη εν τω Ευχολογίω, και λεγέσθω υπό του Ιερέως η εκεί γεγραμμένη Ευχή. Είτα λεγέσθω υπ' αυτού και η προς τον Άγιον Τρύφωνα Δέησις αύτη, μετά ευλαβείας πίστεώς τε και κατανύξεως.

Πανένδοξε Μάρτυς του Χριστού, και στρατιώτα του επουρανίου Βασιλέως Τρύφων παμμακάριστε, της ακηράτου τρυφής ο επώνυμος· ο γενναίως τον Χριστόν επί της γης ομολογήσας, και διά τούτο νυν εν Ουρανοίς, της αϊδίου απολαύων μακαριότητος, και μετά παρρησίας τω θρόνω της τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος.

Σου τη μαρτυρική μεγαλειότητι προστρέχομεν μετά Θεόν, πάντες ημείς οι αμαρτωλοί και ανάξιοι δούλοι σου· και ικετεύομεν την συμπαθεστάτην και χριστομίμητόν σου φιλανθρωπίαν, ίνα, σπλαγχνισθείς εφ' ημάς τους εν ανάγκη όντας και περιστάσει, αποδιώξης μακράν των χωραφίων, και κήπων, και αμπελώνων ημών, πάντα τα ερπετά, και ακρίδας, και κάμπας, και πολυειδή ζωύφια

και θηρία, τα βλάπτοντα τους καρπούς, και φύλλα, και ρίζας των δένδρων, και πάντων των λαχάνων τε και γεννημάτων και οσπρίων ημών.

Συ γαρ εξαίρετον και ιδιαιτέραν είληφας την χάριν ταύτην πολύαθλε, παρά του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ου μόνον πρώην έτι ζων, διά την θεάρεστον πολιτείαν σου, αλλά πολλώ μάλλον νυν μετά θάνατον, διά το μαρτυρικόν και δι' αίματος τέλος, ό υπέρ της αυτού ομολογίας και πίστεως υπέμεινας.

Ναι ομολογούμεν, ότι διά τας αμαρτίας ημών, ταύταις ταις συμφοραίς παρεδόθημεν, και τη του Θεού οργή υπεπέσαμεν, αλλά συ γενναίε Αθλητά, ει μόνον θελήσης τη μαρτυρική σου παρρησία χρήσασθαι, πιστεύομεν ότι ραδίως κατασβέσεις την καθ' ημών εξαφθείσαν ταύτην του Θεού αγανάκτησιν, και την αθυμίαν ημών, εις ευθυμίαν μεταποιήσεις.

Όθεν επειδή διά το πλήθος των αμαρτιών ημών, ουκ έχομεν παρρησίαν στήναι ενώπιον της αθλοφορικής σου δόξης, και αμέσως την ικεσίαν ποιήσασθαι· διά τούτο μεσίτην αντί ημών σοι προβαλλόμεθα, αυτό σου το αίμα, ό υπέρ Χριστού εξέχεας πανεύφημε, και αυτά τα μαρτυρικά αγωνίσματα, άπερ υπήνεγκας εν τω αθλητικωτάτω σου σώματι.

Έπιδε τοίνυν, ευσπλαγχνικώτατε Μάρτυς, επ' αυτά, δι' ων τον Χριστόν ωμολόγησας, και τον αμαράντινον του μαρτυρίου έλαβες στέφανον, και επάκουσον της δεήσεως ημών των ταπεινών οικετών σου, και της ενεστώσης ανάγκης των ερπετών και ακρίδων και θηρίων και πολυειδών ζωυφίων, των λυμαινομένων τους καρπούς των χωραφίων και αμπελώνων και κήπων ημών, απολύτρωσαι· ότι κινδυνεύομεν υπ' αυτών λιμώ και θανάτω και παντελεί παραδοθήναι αφανισμώ, ημείς τε, και πάσα η ύπαρξις ημών, εάν μη οι οικτιρμοί σου ταχέως ημάς προκαταλάβωσιν· ίνα διά της σης οξείας προστασίας, του επικειμένου κινδύνου απαλλαγέντες, ακαταπαύστως και χρεωστικώς το σον μεγαλύνομεν όνομα, σωτήρα ημών και ευεργέτην και αντιλήπτορα μετά Θεόν σε επιγραφόμενοι· και διά σου δοξάζωμεν τον κοινόν Δεσπότην, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, τον εν γη και Ουρανώ σε δοξάσαντα. Ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή, και προσκύνησις, συν τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, εις τους αιώνας. Αμήν.

Του αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος εις κήπους, αμπελώνας και χωράφια

Όντως μου εν Λαμψάκω κώμη, και τας χήνας επιμελουμένου και βόσκοντος, οργή κατήλθεν από Θεού Παντοκράτορος, ουκ εις τον τόπον εκείνον μόνον, αλλά και εις τας κύκλω περιχώρους, τουτέστιν οργή προς πάσαν άμπελον, χώραν τε και κήπον, αθρόως των φύλλων και των καρπών βριθομένων, μαραινομένων και

αφανιζομένων.

Ορών ουν εγώ ο ελάχιστος Τρύφων, ούτω τηκομένους τους καρπούς, και διά ταύτην την αιτίαν δαπαγωμένους τους ανθρώπους, τω παντελεί αφανισμώ των καρπών της γης των τε χωραφίων, αμπέλων, κήπων και λαχάνων και παντοίων δένδρων τω τοιούτω ολέθρω παραδιδομένων, διαπονηθείς εδεήθην προς τον Κύριον και Θεόν μου, του γενέσθαι αφανή πάντα τα θηρία, τα προς αδικίαν και φθοράν υπάρχοντα των τε κήπων, και χωραφίων, και αμπέλων, και παντοίων δένδρων τε και λαχάνων, και μάλιστα των την κώμην εκείνην οικούντων της παρακειμένης λίμνης, και προς υπόκλισιν, και πρόσκλησίν μου παραγενομένων.

Και δη εις προσευχήν κλίναντός μου το γόνυ, και τας χείρας προς τον Θεόν εκπετάσαντος, ο εισακούων των εις αυτόν πεποιθότων Θεός, αυτός εξαπέστειλεν εξ ετοίμου κατοικητηρίου αυτού Άγγελον, του πατάξαι παν φύλον, και παν γένος κακούργων θηρίων, των αδικούντων την άμπελον, την χώραν τε και τον κήπον των δούλων αυτού, ο και των θηρίων τούτων τα ονόματα σαφώς επιστάμενος: οία κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκάνθαρος, βρούχος, ακρίς, επίμαλος, καλιγάρις, μακρόπους, μύρμηγξ, φθείρ, ρυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ερυσίβη, κοχλοί, ψαλίτης, και είτι άλλο προσφυσούν και μαραίνον τον καρπόν της σταφυλής, και των λοιπών ειδών και λαχάνων· ου μην δε, αλλά και αυτός εγώ όρκω ταύτα εδέσμουν, του μηκέτι τους τόπους των εμέ προσκαλουμένων επιβαίνειν τούτους και διατρίβειν, αλλ᾽ επί αβάτων τόπων επέταξε απελθείν.

Ο δε όρκος τούτος εστίν.

Ορκίζω υμάς κατά των αγίων πολυομμάτων Χερουβίμ και των εξαπτερύγων Σεραφίμ, των ιπταμένων κύκλω του θρόνου και κραζόντων το Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ, εις δόξαν Θεού Πατρός Αμήν.

Ορκίζω υμάς κατά των αγίων Αγγέλων και πάσης Δυνάμεως, και των μυρίων μυριάδων, και χιλίων χιλιάδων των φόβω πολλώ ισταμένων κατενώπιον της δόξης Κυρίου· μη αδικήσητε την άμπελον, μήτε την χώραν, μήτε τον κήπον των δέντρων τε και λαχάνων του δούλου του Θεού, αλλά απέλθετε εις τα άγρια όρη, εις τα άκαρπα ξύλα, εις α εχαρίσατο υμίν ο Θεός την καθημερινήν τροφήν.

Ορκίζω υμάς κατά του τιμίου Σώματος και Αίματος Χριστού του αληθινού Θεού και Σωτήρος ημών, δι᾽ ου και η σωτηρία εδόθη ημίν και απολύτρωσις και υπέρ ου μέλλομεν αποθνήσκειν· μη αδικήσητε μήτε την χώραν, μήτε την άμπελον, μήτε τον κήπον, μήτε παν δέντρον κάρπιμόν τε και άκαρπον, ή φύλλον λαχάνων αδικήσητε, εκ του περιορισμού και τόπου του δούλου του Θεού· ειδέ παρακούσητέ μου, και παραβήτε τον όρκον, ον ώρκισα υμάς, ουκ έχετε προς εμέ τον ταπεινόν

και ελάχιστον Τρύφωνα, αλλά προς τον Θεόν του Αβραάμ και Ισαάκ, και Ιακώβ, τον ερχόμενον κρίναι ζώντας και νεκρούς˙ διό, καθώς προείπον υμίν, υπάγετε εις τα άγρια όρη, εις τα άκαρπα ξύλα.

Ειδέ μη ακούσητέ μου, ικετεύειν μέλλω τον φιλάνθρωπον Θεόν, του αποστείλαι τον Άγγελον αυτού τον επί των θηρίων, και σιδήρω και μολύβδω δήσει υμάς και αποκτενεί, ανθ’ ων όρκους και την προσευχήν εμού του ταπεινού ηθετήσατε Τρύφωνος˙ αλλά και οι στρουθοί , πεμπόμενοι δι’ εμής προσευχής καταφάγονται υμάς.

Έτι ορκίζω υμάς κατά του μεγάλου Ονόματος, του επί της πέτρας επιγραφέντος και μη βαστασάσης, αλλά διαρραγείσης, ωσεί κηρός από προσώπου πυρός. Εξέλθετε εκ των καθ’ ημάς, εις ους προείπον υμίν τόπους αβάτους και ανύδρους, και ακάρπους˙ εξέλθετε από του τόπου και περιορισμού των δούλων του Θεού, των καμέ προσκαλουμένων εις βοήθειαν αυτών και αντίληψιν και σωτηρίαν˙ ίνα και εν τούτοις δοξασθή το πανάγιον όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και αι προσευχαί, και αι αιτήσεις του ταπεινού Τρύφωνος εκπληρωθώσιν.

Ότι τω Θεώ πρέπει δόξα, κράτος εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Ας αναφέρεται δε εν τω τέλει και το όνομα του Αγίου και Ομολογητού Ευσχήμου, Επισκόπου Λαμψάκων· διατί και αυτός έλαβε χάριν παρά Θεού, να διώκη με μόνην την προσταγήν του, τα θηρία εκείνα, οπού κατατρώγουσι τα χλοηφόρα λάχανα· και όρα εις το Συναξάριόν του κατά την δεκάτην τετάρτην του Μαρτίου. Ομοίως ας αναφέρεται και το όνομα του Αγίου Μέμνονος του Θαυματουργού, του κατά την δεκάτην ενάτην Μαΐου εορταζομένου, ος τις έλαβε χάριν να διώκη τας ακρίδας, ως εν τω Συναξαρίω εκείνου οράται.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)